

La lluita pel dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos centra la commemoració del 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora

“Lluita sindical contra l’ofensiva patriarcal” és un dels crims reivindicatius de CCOO en aquest 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora. Les activitats del sindicat se centren enguany en la lluita contra el Projecte de llei contra el dret a l’avortament que vol imposar el Govern del Partit Popular i que significa un atac directe contra el dret de les dones a decidir sobre la seva maternitat, sobre el seu propi cos i contra el dret a l’avortament. És un pas enrere de més de 30 anys i situa l’Estat espanyol a la cua d’Europa pel que fa a legislació restrictiva contra el dret a l’avortament. La Secretaria de la Dona i Cohesió Social de CCOO de Catalunya ha preparat un seguit d’actes centrals per commemorar aquesta data històrica de reivindicació dels drets de les dones arreu del món. També les diferents federacions i territoris del sindicat han organitzat actes i accions reivindicatives que tindran lloc en les properes setmanes arreu de Catalunya.

ACTES CENTRALS

7 de març

10.00 h Assemblea a la sala d’actes de CCOO (Via Laietana, 16, planta baixa, Barcelona).

12.00 h Concentració davant Foment del Treball (Via Laietana, 32, Barcelona).

9 de març, 01.21 h (matinada de diumenge 9 a dilluns 10)

Canal 33: emissió del programa de CCOO *Dret a decidir sobre el propi cos*.

19 de març, de 17.30 h a 20.00 h

Converses amb Alicia Giménez Bartlett, escriptora.

A la Sala Plateria 1 de l’edifici de CCOO (Via Laietana, 16, Barcelona).

Del 3 de març al 19 de març

Exposició de Núria Pompeia (humor gràfic).

Al vestíbul de l’edifici de CCOO (Via Laietana, 16, Barcelona). ■

editorial

Tarifa plana per a la contractació: una altra mesura inútil i injusta

El Govern del PP torna a recórrer a les bonificacions a les empreses per afavorir la contractació indefinida. Aquest cop anuncia la creació d’una “tarifa plana” de 100 euros, que és la cotització que hauran de pagar les empreses per cada contracte indefinit que facin.

Una mesura inútil, perquè actualment ja es fan bonificacions a les empreses i no han servit per a la creació d’ocupació,

perquè les empreses només contracten quan tenen demanda de productes. La creació de contractació indefinida només serà una realitat quan la recuperació econòmica i l’increment de la demanda interna sigui una realitat i quan s’aposti per la producció de valor afegit i de qualitat, i no per la competitivitat amb baixos costos laborals i precarietat. Una mesura injusta perquè de nou el Govern recorre a la bossa de la Seguretat Social per fer un regal a les empreses mentre retalla pensions, subsidis i prestacions. Una rebaixa per a les empreses que pagarem pensionistes i treballadors i treballadores en actiu. Sr. Rajoy, si vol realment fomentar l’ocupació indefinida, penalitzi la contractació temporal injustificada, persegueixi el frau que fan moltes empreses en forma d’hores extres i prolongacions de jornada sense declarar ni cotitzar, i, sobretot, canviï les polítiques de retallades i privatitzacions. ■

Tots els actes programats per CCOO arreu de Catalunya a:

http://www.ccoo.cat/pdf_documents/2014/actes_8_de_març_2014.pdf

CCOO contra el tancament de les plantes de tractament de purins

L'aprovació de la Llei del sector elèctric és un veritable atac a l'impuls de les tecnologies de producció energètica renovable, que havien situat l'Estat espanyol en posicions capdavanteres a escala mundial. El cas de la generació de biogàs, on s'emmarquen les plantes de tractament de purins d'origen porcí, s'identificava com un dels subsectors amb millors perspectives de futur. El Ministeri d'Indústria, en lloc de potenciar un model industrial modern, ara posa en perill el funcionament dels serveis de tractament dels residus dels centenars d'explotacions ramaderes de Catalunya. No tan sols perillan els llocs de treball dels tècnics i tècniques de les instal·lacions, si no que, a més, es posa en dubte la viabilitat de la ramaderia del porcí i de la transformació i la distribució d'aquests productes, que agrupen milers de treballadors i treballadores. Des de CCOO de Catalunya donem suport a les reivindicacions de les associacions que representen els pagesos i les empreses de tractament de residus. CCOO exigeix al Ministeri una reconsideració de la mesura, i que endegui un procés de negociació amb el sector en el marc d'un altre de més ampli sobre el model energètic de present i de futur. ■

Denúncia per a la querrela argentina contra els crims del franquisme

A finals del 2013, CCOO de Catalunya i la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya van firmar una adhesió a la Querrela argentina 4591/10 contra els crims del franquisme, endegada per la jutgessa argentina María Servini de Cubría.

Els militants de CCOO van patir amb especial virulència la repressió del franquisme, amb nombroses detencions, tortures i llargues condemnes de presó, mentre que els autors de delictes qualificats en la normativa internacional com a crims contra la humanitat han gaudit i gaudeixen d'impunitat. Les víctimes i els seus familiars es troben en una situació de desempament, ja que no han rebut per part de l'Estat espanyol cap tipus de reparació pels enormes danys que han patit.

La Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya fa una crida perquè totes aquelles persones que vulguin presentar una denúncia individual com a víctimes de la repressió de la dictadura franquista es posin en contacte amb la Fundació: Via Laietana, 16, 7a planta, Barcelona; adreça electrònica fcg@ccoocat, i telèfon 93 481 27 81. Totes les denúncies seran presentades de manera conjunta al consolat d'Argentina a Barcelona, amb l'acompanyament de membres de CCOO de Catalunya. El termini de presentació de les denúncies finalitzarà el 30 de març del 2014. ■

La crisi dificulta a les persones estrangeres mantenir-se en la regularitat administrativa

El Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers, CITE, de CCOO de Catalunya ha presentat la seva Memòria de l'any 2013, en què un cop més s'ha evidenciat el patiment que la crisi està provocant entre les persones immigrades al nostre país. Es consolida la dada que demostra que ja són més dones que homes les que utilitzen el servei, un 56%, la immensa majoria amb un projecte migratori propi i no per via del reagrupament familiar. Moltes provenen de l'Amèrica Llatina i en gran manera estan ocupades en el sector domèstic. Aquest fet també provoca que el treball irregular afecti especialment les dones, ja que el servei domèstic representa un 53% del total. Paral·lelament, continua la caiguda del sector de la construcció, que ocupa majoritàriament homes.

Mobilitat internacional

Els efectes de la crisi provoquen que la major part de les consultes que es fan al CITE estiguin vinculades a l'accés i al manteniment de la regularitat al nostre país, encara que cada cop més hi ha més consultes de treballadors i treballadores nacionals i estrangers que cerquen una oportunitat laboral en un altre país, a través del Servei de Mobilitat Internacional del CITE. La realitat migratòria és molt més dinàmica, ja que s'ha passat d'un model basat en l'arribada continuada de població es-

tranger a atreta per la demanda de mà d'obra a un de més complex en què es donen a la vegada processos d'arribada de nova població estrangera amb altres de retorn o reemigració, i d'emigració de població espanyola, nacionalitzada o d'origen. Les dades de la Memòria ens mostren les dificultats de mantenir o accedir a la regularitat administrativa de moltes persones estrangeres. La crisi i la manca de cotitzacions a la Seguretat Social, la finalització de subsidis, o la manca d'un contracte de treball, està fent difícil garantir els requisits per renovar les autoritzacions de treball o residència o per acollir-se a l'arrelament social, cosa que dificulta el manteniment de la regularitat de moltes famílies de persones estrangeres. Fins i tot, molts nens i nenes estan caient en la irregularitat.

En definitiva, les dades recollides a la Memòria, que trobareu completa a: <http://bit.ly/1cbAW2H> posen de manifest els efectes negatius d'una legislació d'estrangeria pensada més per gestionar uns fluxos d'entrada en un moment de creixement econòmic, però incapaç de gestionar correctament una situació de crisi de llarga durada. ■

Vaga en el lleure educatiu i sociocultural el proper 6 de març per defensar el conveni

Continuen les mobilitzacions en el sector del lleure educatiu i sociocultural en defensa del seu conveni col·lectiu. El proper 6 de març està convocada una jornada de vaga de 24 hores per reclamar una negociació justa que no estigui basada únicament en la renúncia de drets sociolaborals dels treballadors i treballadores, com vol la patronal del sector. En el marc de les mobilitzacions, el passat dijous, 20 de febrer, va tenir lloc una concentració amb espelmes a la plaça de Sant Jaume, on els manifestants van realitzar una vetlla simbòlica per la defunció del seu conveni. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

Toxo proposa un gran pacte contra l'atur en una assemblea de delegats i delegades a Barcelona

El secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, va participar en una assemblea de delegats i delegades que va tenir lloc a la seu del sindicat a Barcelona, el passat 18 de febrer. Toxo també va ser present en l'acte d'homenatge que el sindicat va dedicar a Josefina Pujol, destacada sindicalista del sector de l'educació que va morir fa pocs mesos.

El secretari general del sindicat va fer un repàs a la situació econòmica i social del país i va reclamar a la patronal un gran pacte amb l'objectiu de reduir l'atur, principal problema de l'Estat espanyol i de Catalunya. Toxo va anunciar que, en breu, el sindicat presentarà una proposta de reforma fiscal que inclourà una baixada de l'IVA en els

productes de primera necessitat, i una proposta d'equilibri entre el que paguen les rendes del treball i les rendes del capital, aquestes últimes, actualment, molt beneficiades per la fiscalitat del país. També proposarà que les grans empreses tributin més que les petites i mitjanes, perquè avui estan més castigades per una quantitat superior de càrregues impositives que les grans corporacions. Es reclamarà, a més, un augment dels recursos per a Hisenda perquè pugui lluitar decididament contra l'enorme frau fiscal que avui està instal·lat a Espanya.

Toxo va defensar els serveis públics i l'estat del benestar, i va assegurar que la qualitat democràtica d'un país es mesura per la qualitat del seu sistema educatiu. Finalment, cal destacar que el secretari general de CCOO va assegurar que el model constitucional està esgotat i que cal fer una reforma profunda de la Constitució per donar resposta a desequilibris com l'encaix de Catalunya a l'Estat espanyol, i va deixar clar el respecte de la Confederació de CCOO amb la posició històrica de CCOO de Catalunya a favor del dret a decidir i de l'autodeterminació. ■

Entitats socials i sindicals donen el tret de sortida a una campanya per la construcció d'una Catalunya social

Diferents entitats del món social i sindical han fet públic un manifest amb el títol "Prioritats per una Catalunya social!" on es detalla un full de ruta per a la construcció d'una Catalunya que reconegui els drets socials de tota la ciutadania del país. El document detalla les prioritats de les polítiques públiques que el Govern central i autonòmic haurien d'establir amb urgència, i demana la retirada de lleis com la Lomce, la de la reforma de l'avortament i la de la reforma laboral.

Aquest full de ruta recull un seguit de premisses que, segons les organitzacions impulsores de la campanya, són irrenunciables. Es reclama un servei nacional de salut totalment públic i un sistema educatiu que aposti clarament per una educació pública de qualitat. Es demana com a prioritat la creació decidida d'ocupació i la lluita contra l'atur i la precarietat. El document recull també la lluita contra la pobresa i a favor de la cohesió social, i recorda que la renda

garantida de ciutadania pot donar resposta a les situacions de pobresa i exclusió social.

Es reclama garantir i aprofundir en les polítiques d'igualtat entre homes i dones, i també en les d'habitatge perquè garanteixin el dret a un habitatge digne on viure.

La campanya aposta per garantir l'accés universal a la cultura i per construir un món més just i solidari potenciant el camp de la cooperació. També es reclama garantir els recursos suficients per finançar la Catalunya social amb una fiscalitat justa, redistributiva i mediambientalment sostenible.

Es demana un canvi en el model productiu de Catalunya que es basi en la innovació, la recerca i el desenvolupament, així com una administració propera a la ciutadania en cooperació constant entre les administracions. I, finalment, es deixa ben clara la petició d'una Catalunya lliure de corrupció i l'aposta per una Europa social. ■

I Cursa Solidària per la Justícia Social al Vallès Occidental

Un cop més, conscients del context de crisi i del fet que moltes famílies ho estan passant molt malament, CCOO del Vallès Occidental i altres entitats han organitzat un projecte, que ha pres forma de cursa, anomenat I Cursa Solidària per la Justícia Social. El projecte sorgeix d'una necessitat real: la precarietat que s'ha instal·lat en moltes llars del territori. L'objectiu és arreplegar aliments que seran distribuïts i gestionats per la Creu Roja. Aquests aliments es donaran gràcies a la solidaritat i el compromís de les persones participants a la cursa, que lliuraran 5 kg d'aliments.

Aquesta primera edició de la Cursa Solidària tindrà lloc el 30 de març a Terrassa.

Ja pots inscriure't a la I Cursa Solidària per la Justícia Social. Trobaràs tota la informació a:

<http://cursajusticiasocial.blogspot.com.es/>

Si teniu qualsevol dubte, podeu contactar telefònicament al número **93 715 56 00, extensió 2309**, o bé al correu electrònic **ffrancisco@ccoocat**

Les marxes contra l'atur reben el suport de CCOO de Catalunya

CCOO de Catalunya ha donat suport i ha fet una crida a la participació en les marxes contra l'atur que han tingut lloc del 22

al 27 de febrer, organitzades per la Coordinadora d'Assemblees de Treballadors i Treballadores en Atur de Catalunya, amb el suport del nostre sindicat i de moltes altres organitzacions socials.

La marxa va arrencar dissabte des de l'Ajuntament de Castelldefels i durant els dies següents han anat sortint diferents columnes de diverses poblacions del Baix Llobregat i d'altres comarques. Ahir, dijous, a la tarda va tenir lloc l'arribada al Parlament de Catalunya, on van confluïr totes les marxes organitzades al llarg de la setmana amb l'objectiu de fer saber a la representació política el patiment de les persones més vulnerables d'aquesta societat i que més estan patint les conseqüències de la crisi i les retallades dels diferents governs. Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va participar en l'arribada de les marxes a la cambra catalana. ■

**2 ANYS DE REFORMA LABORAL:
+ atur,
+ precarietat**

La crisi i la reforma laboral enfonsen l'activitat econòmica a Catalunya

CCOO de Catalunya va presentar ahir un informe sobre la incidència del Expedients de Regulació d'Ocupació i els acomiadaments a les comarques de Catalunya. El document recull diferents indicadors que permeten avaluar l'efecte de la crisi en el teixit econòmic de Catalunya entre els anys 2008 i 2013. Exposem alguns elements destacats d'aquest informe.

La crisi econòmica que afecta Catalunya des de 2008 i les polítiques d'austeritat adoptades amb posterioritat han contribuït a una davallada del producte interior brut generat en el conjunt de Catalunya. La depressió de l'activitat empresarial ha comportat un augment molt notable de la presentació d'expedients de regulació d'ocupació a totes les comarques de Catalunya. En total 21.548 expedients entre 2008 i 2013, amb 441.441 treballadors afectats. D'aquests, 76.581 han resultat acomiadats mitjançant ERO i uns altres 238.748 han estat acomiadats de forma individual. En total s'han registrat 315.329 acomiadaments amb constància registral.

Els expedients de regulació d'ocupació es reparteixen de diferent manera a les comarques de Catalunya, afectant principalment les de l'àrea metropolitana amb major pes en l'economia catalana. No obstant, en proporció al nombre d'establiments empresarials, la major incidència de la regulació d'ocupació correspon a comarques allunyades de l'àrea metropolitana com el Montsià i el Baix Ebre, Alt Camp, Conca de Barberà, Pla d'Urgell, Berguedà, i també el Bages, el Vallès occidental, Osona i Alt Penedès. Les 4 comarques més industrials de Catalunya: Barcelonès, Vallès Occidental, Baix Llobregat i Vallès Oriental concentren el 58% dels expedients presentats en el conjunt de Catalunya.

Es manté des de 2010 una tendència d'ERO creixent, tot i amb la gran repuntada de 2012 (any rècord per nombre d'expedients presentats), la qual cosa indica que la crisi empresarial no canvia de tendència malgrat el canvi de signe en el creixement del PIB.

L'augment dels acomiadaments individuals en el darrer any 2013 (17% de variació Interanual) confirma que les empreses continuen disminuint les plantilles a Catalunya.

La reforma laboral de 2012 no ha contribuït a frenar la tendència de destrucció d'ocupació sinó que ha facilitat l'acomiadament, ha precaritzat les condicions laborals i ha devaluat els salaris, aprofundint la caiguda del consum intern i la pobresa. La reforma laboral i la manca de polítiques industrials actives està tenint unes conseqüències nefastes pel que fa a l'ocupació i la reactivació econòmica. Catalunya continua destruint ocupació i teixit productiu. Els efectes de la pèrdua d'activitat econòmica, sobretot la industrial, poden ser letals per a la supervivència de sectors tradicionals a Catalunya que poden desaparèixer definitivament.

lista. Tal com han expressat les organitzacions de la societat civil i els agents socials en el "Pacte per a la Indústria a Catalunya", cal que Catalunya adopti una estratègia industrial de reforçament de la productivitat orientada a sostenir de manera permanent la competitivitat.

Es precisa un impuls públic en l'acompanyament de les empreses en l'adaptació al canvi de model, en la focalització sectorial emergent i amb potencial de creixement, i en l'emmarcament de l'especialització intel·ligent.

Una reestructuració del mercat energètic més eficaç i sostenible, menys dependent de la importació, amb més diversificació de fonts i ambientalment sostenible, i que el cost de l'energia, especialment de l'electricitat, no posi en perill la competitivitat del teixit empresarial.

PROPOSTES

CCOO considera fonamental impulsar polítiques industrials. Al marge de la crisi econòmica i financera d'abast global i dels efectes de l'endeutament, el que ha agreujat la crisi a Catalunya i a Espanya ha estat la pèrdua de pes de la indústria, la capacitat productiva i exportadora, i la capacitat de generar ocupació.

Les causes de l'enfonsament del mercat laboral i de la creixent desocupació cal buscar-les en la feblesa del sector productiu de l'economia que només es reconduirà amb una resposta industria-

Cal potenciar aquelles infraestructures que permeten aprofitar els avantatges de la posició estratègica de Catalunya envers Europa, com a nus de comunicacions i de transport a la mediterrània occidental.

I cal també una intervenció clara per part de l'Administració per a la facilitació del crèdit, sobretot a les Pimes. El finançament és avui, encara sota el llast de les restriccions del crèdit, un element clau ja no per fer rebrotar nova activitat productiva sinó per tal de no perdre la que hi ha. ■

La formació, una eina d'acció sindical a Eurest Colectividades de Girona

Yasser Saadouné

President del Comitè d'Empresa d'Eurest Girona

Membre de la Comissió Executiva de la Unió Intercomarcal CCOO de les Comarques Gironines

Tots els delegats i delegades sindicals de CCOO exigim en la nostra tasca diària la responsabilitat social de l'empresa envers els seus treballadors i treballadores, especialment, si parlem d'igualtat d'oportunitats i, en concret, si abordem la formació a l'empresa.

El nostre sindicat participa activament per garantir aquest dret i, cada dia, molts treballadors i treballadores s'adrecen a la Fundació per a la Formació i l'Estudi Paco Puerto de CCOO per formar-se, mitjançant els cursos subvencionats a través del Consorci per a la Formació Contínua o a través de la gestió i l'execució de la formació bonificada que li encarreguen les empreses. Aquesta és una tasca reconeguda tant per l'empresariat com pels treballadors i treballadores.

La meves preguntes són: realment les empreses formen els seus treballadors i treballadores? Formen prou la plantilla? Fan, les empreses i les patronals, un bon ús de la formació? Qui ho controla, tot això? Per què algunes empreses només formen els seus càrrecs intermedis i directius, i deixen de banda els treballadors qualificats i els no qualificats?

Hem d'assumir bé el nostre paper com a delegats i delegades sindicals, perquè ningú no obligarà ni controlarà les empreses perquè facin un bon ús de la bonificació, si no és que ho fan els mateixos comitès d'empresa i la representació legal dels treballadors i treballadores (RTL).

Tenim un gran poder a l'hora de negociar els plans de formació i participar directament en la seva gestió. Si l'empresa no vol negociar, farem un informe desfavorable a la seva proposta de pla de formació, i l'enviarem a la Fundació Tripartida.

La meva senzilla experiència des del Comitè d'Empresa d'Eurest Colectividades Girona (Group Compass) és molt positiva, ja que ens ha permès desenvolupar amb total normalitat les funcions que com a RTL tenim en matèria de formació. Així, hem valorat el pla presentat pel Departament de Formació de l'empresa i hi hem introduït aquelles accions formatives demanades directament per la plantilla d'Eurest Girona i que no es preveïen inicialment en la proposta del pla de l'empresa. Aquest ha estat el cas dels dos cursos de vetlladora escolar que vam fer a Girona a través de la Fundació Paco Puerto i dels quals s'han beneficiat un total de 34 persones de la nostra plantilla.

Amb la nostra activitat sindical envers la formació, hem aconseguit millorar la qualificació de les persones, ampliar la carta de serveis de l'empresa i, finalment, hem assolit que les plantilles reivindiquin més formació quan han vist que les seves necessitats en aquest camp començaven a ser ateses.

Entenem, doncs, que la col·laboració, l'any 2013, amb l'empresa Eurest ha estat positiva i que hem de continuar, el 2014, desenvolupant tres accions més a favor dels treballadors i treballadores.

Per a CCOO la formació ha estat sempre un element clau en la millora de les condicions dels treballadors i treballadores, i en la competitivitat de l'empresa. En aquest punt podem trobar un punt de connexió amb l'empresa.

Pensem que la cooperació mútua entre empresa i comitè, en el marc que preveu la Fundació Tripartida, i el suport tècnic i pràctic de la Fundació Paco Puerto a Girona, amb la seva llarga experiència acumulada en la formació contínua en el territori, és una experiència reeixida que s'hauria de poder realitzar en altres territoris.

Tenim una bona eina al nostre servei que, com a delegats i delegades sindicals i com a treballadors i treballadores, cal utilitzar al màxim. ■

Mediapro et convida a "UNA CELEBRACIÓ DE CINE" pel seu 20è aniversari

Dissabte, 1 de març, a les 19.30 h

Projecció del llargmetratge documental "Pepe & Rubianes"

Un homenatge al genial còmic en el cinquè aniversari de la seva mort. Albert Om moderarà el debat entre Manel Pousa, Lucila Aguilera, Carles Flavià i el director Manuel Huerga.

Diumenge, 2 de març, a les 19.30 h

Projecció de la pel·lícula "Salvador (Puig Antich)"

Quan fa 40 anys de l'execució de Puig Antich, una pel·lícula que vol contribuir a recuperar la memòria històrica. Debat amb el director Manuel Huerga, l'advocat defensor Francesc Caminal i Imma Puig Antich, germana de Salvador.

Dilluns, 3 de març, a les 19.30 h

Projecció del llargmetratge documental "Llach, la revolta permanent"

Un recorregut pels records de Lluís Llach coincidint amb els fets del 1976 a Gasteiz, on van morir 5 treballadors durant una assemblea. Debat amb l'advocada Ana Messuti, Marçona Puig Antich i els afectats Iñaki Martín i Josu Ormaetxea.

Totes les projeccions es fan a l'auditori de l'Edifici IMAGINA (Av. Diagonal, 177 de Barcelona) a les 19.30 h.

L'entrada és lliure fins a completar aforament. Més informació:

www.mediapro.es

ERIC FRUMIN, secretari de Salut i Seguretat del sindicat dels EUA Change to Win

“Als EUA és molt fàcil per als empresaris acomiadar treballadors o assetjar-los quan intenten implantar un sindicat i un conveni”

Quan els companys i companyes de la Secció Sindical d'Alliance Healthcare van haver d'enfrontar-se a una situació de risc, van trobar-se ben ràpid amb el suport i la solidaritat dels companys i companyes del sindicat nord-americà Change to Win (5 federacions i 5 milions d'afiliats). La visita recent del seu responsable de Salut i Seguretat, Eric Frumin, ens va permetre conèixer una mica de més a prop la situació del sindicalisme als EUA. Aquesta és una realitat que per a nosaltres sovint ve envoltada de tota una sèrie de tòpics, però que en realitat ens pot aportar una experiència que ens resulta de gran interès i d'enorme actualitat.

■ Eric, tu véns de Change to Win ('Canviar per Guanyar'). Podries explicar-nos la situació dels sindicats als EUA en general?

Els sindicats als EUA estan fent front ara mateix a una situació difícil. Estem en el nivell més baix de representació en 100 anys, especialment en el sector privat. Aquí els sindicats s'han compromès en una lluita per arribar als treballadors i treballadores que no tenen representació sindical sota les nostres lleis, que són la gran majoria, de cara a implicar-los en la lluita i poder millorar les seves condicions, aconseguir poder col·lectiu i obtenir justícia i seguretat econòmica.

■ Aquí no ens arriba gaire informació sobre els drets dels treballadors i treballadores als EUA. Teniu un salari mínim?

Tenim un salari mínim a escala nacional, i en alguns dels 50 diferents estats dels països hi ha un salari mínim més alt. El poder dels sindicats varia molt d'unes regions a unes altres.

A escala nacional tenim un salari mínim que és molt baix, de 7,25 \$ per hora. Hem tingut salari mínim des del 1938 i, és clar, amb la inflació, el valor actual del salari ha pujat, però també ha baixat la capacitat de compra, de manera que l'actual quantitat és aproximadament la mateixa que fa 50 anys. Per tant, d'alguna manera, podem dir que les condicions dels treballadors i treballadores no han millorat gaire.

■ I com s'articula la negociació col·lectiva i el diàleg social?

STenim una llei nacional sobre negociació col·lectiva per a treballadors i treballadores en el sector privat. No tenim lleis nacionals ni negociació col·lectiva per a treballadors i treballadores del sector públic, però aquest sector als EUA és molt més petit que a Europa. A les empreses se'ls requereix que reconeguin un sindicat quan una majoria dels treballadors i treballadores el voten en unes eleccions, però no tenim eleccions regulars per a representants dels treballadors i treballadores perquè no hi ha representació regular d'aquests sota la nostra llei. Només existeix l'oportunitat que els treballadors i treballadores sol·licitin una elecció, i si la majoria hi vota a favor, l'empresari o empresària té l'obligació de reconèixer-la i negociar amb el sindicat. Tanmateix, no hi ha un requeriment perquè l'empresa estigui d'acord amb un acord de negociació col·lectiva, de manera que en la majoria de situacions en les quals els treballadors o treballadores voten per tenir un sindicat no hi ha encara, en darrera instància, un acord de negociació col·lectiva.

Des del punt de vista legislatiu hi ha hagut un afebliment durant els darrers 40 anys. Hem tingut una llei sobre eleccions i representació majoritària des del 1937. Però la llei s'ha debilitat i existeixen drets legals per als empresaris i empresàries que es decideixen per una repressió oberta contra els treballadors i treballadores que

lideren els esforços per establir els sindicats. Així, és molt fàcil per a les empreses acomiadar-los o assetjar-los quan intenten implantar un sindicat i un conveni. Fins i tot quan els empresaris o empresàries són culpables d'això, no se'ls penalitza... Per tant, el resultat és que els esforços que han d'invertir els membres del sindicat i les mateixes organitzacions per ajudar treballadors i treballadores d'empreses sense sindicats són cada cop més alts. Cada cop cal més força, més recursos i més diners, i les empreses es tornen cada cop més agressives en els seus esforços per aturar el creixement dels sindicats.

■ I què fan els sindicats per fer front a aquesta regressió? Quines són les conseqüències que esteu experimentant?

TEl resultat ha estat que només aquells sindicats que estaven fent esforços extrems han aconseguit mantenir el seu poder o incrementar-lo. I els sindicats que no van fer prou esforços van patir a mesura que les empreses van anant tancant, i canviant les indústries i l'economia. Així, vam passar de ser una economia amb un sector industrial molt gran fa 40 o 50 anys, a una economia amb una indústria molt més petita i un sector de serveis que creixia. El poder, la força dels sindicats, estava en el sector industrial i en el transport. En aquests sectors, que s'han fet més petits (especialment l'industrial) no hem fet prou esforços per organitzar els treballadors i treballadores, de manera que en el sector sanitari, la restauració i altres sectors de serveis no hi ha gairebé cap sindicat.

L'empresa que més treballadors i treballadores contracta als EUA és la que correspon a uns grans magatzems de venda al detall, Walmart, que dona feina a 1.000.000 de treballadors i treballadores. No hi ha cap sindicat a cap magatzem de Walmart dels EUA o Canadà. Hi ha alguns sindicats als magatzems de Mèxic, però la llei mexicana, és clar, és molt diferent de la nostra. Així, Walmart ha passat de ser un petit magatzem a una gran empresa, la més gran i la que més feina dona de tot Amèrica. Tanmateix, ara ja s'hi estan intentant organitzar sindicats. Els seus treballadors i treballadores estan cooperant i participant en aquesta mobilització, i s'està vivint un moment emocionant. L'empresa s'està començant a adonar que té un gran problema al davant, però el resultat encara no es veu clar, tot i que s'estan fent molts esforços per assegurar que els treballadors i treballadores de Walmart tinguin l'oportunitat d'aconseguir la justícia que mereixen.

■ **Potser és una anècdota, però, quan pensem en sindicats americans sempre apareix la imatge de treballadors i treballadores caminant en cercles davant de les empreses...**

Bé, de vegades la gent ha d'estar-se literalment caminant durant les seves manifestacions, perquè els jutges, els tribunals, han dit que si et mantens dret i quiet, aleshores estàs interferint la capacitat dels clients d'entrar a l'empresa. I en aquest cas pots ser arrestat. En alguns llocs, com a les obres en construcció o als magatzems de venda al detall, la gent ha d'estar caminant tota l'estona, i això s'ha acabat convertint en una tradició.

■ **La vostra experiència organitzant treballadors i treballadores en empreses on qualsevol tipus d'organització està perseguida és molt interessant per a nosaltres. Ens pots dir quin és el teu punt de vista?**

Hem après que amb treballadors i treballadores que suposadament són immigrants aterrits, dones, joves, gent que ha sortit de la presó, treballadors i treballadores que pateixen discriminació per la seva raça o pel país d'origen o per la seva llengua, etc., et pots dir a tu mateix: aquests treballadors i treballadores estan massa espantats, no hi ha res que puguis fer perquè parlin. Però hem après també que, moltes vegades, si ens hi aproximem amb respecte i els ajudem a entendre les condicions creades per l'empresa, i que una acció col·lectiva la pot forçar a canviar-les, aleshores alguns parlen i actuen. Sabem que no ho fa

tothom al principi, però això passa no només als EUA, sinó a qualsevol lloc on hi ha gent que no vol parlar, fins i tot havent-hi un sindicat.

El problema real, aleshores, és saber si els treballadors i treballadores parlaran o si estan massa espantats... I també si nosaltres, com a activistes sindicals, volem fer l'esforç de trobar gent que vulgui treballar i que vulgui parlar. Però això no està clar; tu vas a uns magatzems i no saps qui dels que hi treballa voldrà parlar, no saps qui deu ser el líder. Cal un temps llarg perquè les persones confiïn en elles mateixes i en nosaltres. Però un cop això s'aconsegueix pot esdevenir una força molt poderosa; justament aquests darrers 10 a 15 anys als EUA estem descobrint realment la força que es pot tenir quan un petit nombre de treballadors i treballadores volen assumir el lideratge.

■ **Per on comença la vostra estratègia quan voleu entrar en una empresa a ajudar els seus treballadors i treballadores perquè s'organitzin?**

Primer de tot hem de comprendre les condicions en què estan aquests treballadors i treballadores, la qual cosa vol dir passar molt de temps parlant amb ells, i això sovint pot ser difícil perquè, com dic, moltes vegades estan espantats. En segon lloc, cal assegurar-se que comprenem l'empresa i quines són les seves preocupacions, com construeixen el negoci, quin és el model, si l'empresa vol evitar tenir els seus propis empleats i empleades i vol fer servir les agències de treball temporal, si volen que algú altre els porti l'empresa en nom seu... En fi, totes les diferents maneres que tenen les empreses d'evitar responsabilitat. Cal entendre tots els diferents esquemes i estratègies des del punt de vista de la companyia. Perquè si entenem l'empresa i tractem els treballadors i treballadores de manera honesta, aleshores podrem identificar les accions que permetran als treballadors i treballadores dir que sí, que això és un problema, i que si els ensenyes una possible solució almenys voldran parlar i tractaran d'aconseguir que altres persones hi estiguin d'acord.

Finalment, hi ha una estratègia que s'ha tornat cada cop més important: eliminar una part de la por. I això vol dir identificar els altres socis que l'empresa té més enllà del tema de recursos humans, més enllà del tema de les relacions laborals. Per exemple, si l'empresa està implicada en corrupció financera, i el Govern, els denunciants i els periodistes no hi presten atenció, i els bancs, els fons i les institucions tampoc, aleshores la

direcció creu que pot continuar amb la corrupció sense córrer riscos. A vegades la direcció creu que és millor que no ens convertim en l'enemic perquè els podríem fer més mal així. Tenen moltes i diferents parts de l'empresa de les quals preocupar-se: els advocats de l'acusació, la gent que té accions, els clients... molta gent diferent. I ho podem explicar al personal directiu i mostrar-los que hi ha moltes parts del seu negoci que poden tenir problemes.

■ **Hi ha una majoria de treballadors i treballadores que estiguin assabentats del fet que poden millorar la seva posició tot canviant el sistema i fent-lo més democràtic? O els mitjans de comunicació i els lobbys són tan actius que és impossible introduir aquest tipus de debat?**

Diria que la gran majoria dels treballadors i treballadores dels EUA deixen la política per als rics, no per a ells. Han vist tants pocs beneficis positius de la política durant la seva vida que és molt difícil de convèncer-los del contrari. De manera que no sabem la resposta a aquesta qüestió. Sabem que ocasionalment un líder polític, com Obama, parla dels problemes de la gent pobre. Però Obama és un capitalista compromès i ha fet molt poc per canviar les relacions de poder entre els treballadors i treballadores i el capital als EUA. Però els líders polítics i alguns dels sindicalistes poden identificar correctament els temes on el canvi polític pot, de fet, millorar les condicions dels treballadors i treballadores, per exemple en educació, sanitat o habitatge; de fet, hem vist un cop i un altre que és possible implicar els treballadors i treballadores en política en aquests temes.

■ **Acabem amb un joc de paraules: pensa local i actual local o pensa global i actua local?**

Definitivament, pensa global, perquè tractem amb el mateix capital a través de les fronteres, i la mateixa cooperació a través de les fronteres. Definitivament actua local, perquè aquí és on la nostra política comença. Però també simplement "actuar", perquè nosaltres, els sindicats als EUA hem estat massa temps volent pretendre que tenim poder i que no necessitem actuar. I hem arribat a una situació perillosa. Per tant, el més important ara és fer accions a escala local amb nosaltres mateixos, els treballadors i treballadores, en la nostra pròpia indústria, en les nostres comunitats, i no pretendre que podem resoldre els problemes només mirant els problemes dels treballadors i treballadores en altres països. ■

Obra Social "la Caixa" PUBLIREPORTATGE

Prop de 9 milions de persones van participar en les iniciatives i els projectes de l'Obra Social "la Caixa" el 2013

El compromís de "la Caixa" amb les necessitats de la societat en la qual desenvolupa la seva activitat financera i amb el benestar de les persones, un dels seus trets definitoris des que es va fundar el 1904, adquireix una dimensió més gran i més diferencial que mai en les circumstàncies actuals.

Tot i les dificultats, la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, "la Caixa", accionista de control de CaixaBank, mantindrà el pressupost de l'Obra Social durant el 2014 en 500 milions d'euros, la mateixa xifra pressupostada durant els sis anys precedents. Aquesta quantitat torna a situar l'Obra Social "la Caixa" com la primera fundació privada d'Espanya i una de les més importants del món.

El 67% del pressupost (334,9 milions) es destinarà al desenvolupament de programes socials i assistencials; els programes Ciència, Investigació i Medi Ambient suposaran el 13,2% (66,1 milions); l'apartat cultural acapararà el 12,9% de la inversió (64,3 milions), i el suport a l'educació i la formació, el 6,9% (34,7 milions).

Amb l'eficiència com a principi d'actuació bàsic, l'Obra Social manté com a objectiu donar resposta als grans reptes de la nostra societat: l'equitat, la longevitat, la gestió de la diversitat i la sostenibilitat. Unes prioritats que avalen la feina duta a terme el 2013, les magnituds principals de les quals es detallen a continuació.

En l'apartat de la promoció de l'ocupació, el programa Incorpora ha facilitat 14.638 contractacions (4.134 més que el 2012, tot i la conjuntura) i ja són 67.771 les oportunitats laborals generades per l'Obra Social en gairebé 26.800 empreses ordinàries des de la posada en marxa del projecte, el 2006.

CaixaProinfància, el programa d'atenció a la infància en situació de pobresa i exclusió social, ha disposat d'una inversió de 43,5 milions el 2013, i el nombre de nens i nenes beneficiaris i beneficiàries directes va ascendir a 58.242 (respecte dels 56.941 atesos el 2012). La creació de la Fundació de l'Esperança, que aglutina els projectes per a la lluita contra l'exclusió, fa un pas més en aquesta direcció, ja que ha iniciat l'acció social directa mitjançant un nou centre ubicat al carrer de la Palma de Sant Just a Barcelona.

Amb l'objectiu de garantir l'accés a una llar a persones amb dificultats, l'Obra Social va posar en marxa el 2004 el programa Habitatge Assequible, adreçat a joves, gent gran i famílies amb rendes de lloguer sensiblement inferiors a les de protecció oficial. A aquest projecte, anys després, s'hi va sumar la iniciativa Lloguer Solidari, en el marc de la qual l'Obra Social facilita habitatges per un preu d'entre 85 i 150 euros per a persones amb uns ingressos inferiors a 18.600 euros anuals. La suma dels habitatges socials lliurats ascendeix en aquests moments a més de 18.000 pisos.

També van acaparar els esforços de l'Obra Social l'any passat: el foment de l'envelliment actiu i la integració plena de la gent gran (a través del nou projecte Gent 3.0, que ha tingut 734.000 beneficiaris i beneficiàries el 2013); l'atenció als que pateixen malalties avançades i els seus familiars (s'ha ajudat 13.592 pacients); la reinserció social i professional de reclusos a la part final de la seva condemna; el suport a les dones víctimes de la violència domèstica (1.364 víctimes ateses); el suport i la promoció del voluntariat, i el foment de la cohesió social en territoris amb una diversitat cultural elevada.

El desenvolupament de programes propis s'ha completat amb el suport, a través de les convocatòries d'ajudes a projectes socials, a 898 iniciatives impulsades per entitats sense ànim de lucre de tot Espanya a favor de col·lectius en situació de vulnerabilitat. I amb les més de 21.700 accions emparades per la xarxa d'oficines de "la Caixa" per atendre les necessitats més pròximes en els seus territoris d'actuació.

Més enllà de les nostres fronteres, "la Caixa" continua abocada amb la vacunació infantil en països en vies de desenvolupament (més de 2 milions de nens immunitzats des del començament del programa); amb el desenvolupament econòmic sostenible a través de 74 projectes vigents en 29 països, i, de manera molt especial, amb l'atenció a les víctimes d'emergències, com ara les del tifó Haiyan, a les Filipines, a favor de les quals l'Obra Social "la Caixa" ha recaptat 760.000 euros, que seran gestionats per Unicef.

En l'àmbit educatiu, eduCaixa posa de manifest el suport decidit de l'entitat a la formació d'alumnes de 3 a 18 anys, i al treball de professors i associacions de mares i pares d'alumnes. Prop d'1,7 milions d'alumnes (el 49% més que el 2012) han participat en les iniciatives educatives impulsades per l'Obra Social l'any passat a 6.591 escoles de tot Espanya. L'impuls de l'emprenedoria a les escoles és un dels eixos vertebradors d'aquest compromís, ratificat pel lliurament de 183 beques per cursar estudis de postgrau en universitats espanyoles i a l'estranger, i els doctorats als centres d'investigació espanyols Severo Ochoa.

Dins del capítol mediambiental, l'Obra Social ha intensificat els esforços per a la conservació i la millora dels espais naturals de tot Espanya. Al llarg del 2013, s'han impulsat 265 projectes, que, a més, han prioritzat la contractació de persones en risc d'exclusió per al desenvolupament de les accions de preservació. 1.511 beneficiaris i beneficiàries han trobat feina en el desenvolupament d'aquestes actuacions el 2013 (11.272 en total des del 2005). I en el de la investigació, l'Obra Social ha continuat impulsant l'avenç del coneixement en àmbits universitaris (programa RecerCaixa), com també la investigació sobre la sida (irsiCaixa), el càncer (Unitat de Teràpia Molecular "la Caixa" a l'Hospital de la Vall d'Hebron), la cirurgia endoscòpica digestiva (centre Wider) i les malalties neurodegeneratives (juntament amb el CSIC i en el marc del projecte BarcelonaBeta) o cardiovasculars (CNIC), entre d'altres.

La divulgació de la cultura com a eina per al creixement de les persones és un altre dels eixos bàsics de l'Obra Social. En aquest terreny, "la Caixa" va renovar el 2013 l'acord amb el Museu del Prado, fruit del qual la pinacoteca disposa d'un nou pavelló per acollir les seves activitats escolars, i va segellar una nova aliança estratègica amb Fira de Barcelona, el MNAC i les institucions públiques per impulsar la Muntanya dels Museus, a Montjuïc.

En total, més de 3 milions de visitants van emparar el 2013 la programació i les propostes dels centres CaixaForum i museus de la ciència CosmoCaixa, totes concebudes amb l'objectiu d'acostar el coneixement a públics de totes les edats i nivells de formació.

En definitiva, un any intens i exigent en el qual la cerca de l'eficiència ha estat una constant per a l'Obra Social "la Caixa", amb l'objectiu d'aprofundir en la raó de ser de l'entitat: el seu compromís amb les persones i amb l'avenç de la societat.

Un any en què 8.784.752 persones han participat i s'han beneficiat de les 42.546 activitats impulsades per l'Obra Social "la Caixa", la primera obra social del país. ✖